

[Rager.]

meldte Virksomheder, som er forsynet med Legitimationskort, er afgiftsfr.

Men dette kan ikke paa nogen Maade forstaas saaledes, at det paahviler den, der sælger til Detailhandleren, at skaffe sig Sikkerhed for, at den paagældende Detailhandler har Legitimationskort. Kriteriet for Sælgeren er udelukkende, om den paagældende Virksomhed efter Ordlyden i § 6 selv er pligtig til at foretage en Anmeldelse. Legitimationskortet bliver udelukkende Køberens defensive Vaaben over for den Sælger, der af ham vil kræve en Afgift, som han ikke skal betale. Man har altsaa ikke villet forme en Lov, der gør Sælgeren til Politi over for sin Kunde, og man kan rent moralsk set heller ikke gøre det. Det afgørende Kriterium er, hvor den paagældende Kunde rent merkantilt hører hen. Er han Detailhandler, er det ikke Sælgerens Pligt at undersøge, om Kunden har opfyldt sine Forpligtelser efter Loven. Det er Toldvæsenets og Politiets Søg og ikke Sælgerens. Jeg har ønsket at slaa det fast saa bestemt og, haaber jeg, saa utvetydigt, som det overhovedet er muligt, fordi det forekommer mig, at det som et moralsk Grundlag for Loven er absolut nødvendigt at have slaaet det fast. Man vil med andre Ord ikke gøre forretningsdrivende til Politi over for deres Kunder. Det offentlige erkender, at det selv maa være Politi, men man giver de Kunder, over for hvem der fra en Sælger forsøges begaaet et Overgreb, et defensivt Mittel, nemlig Legitimationskortet, som det er Administrationens Pligt at sørge for, at de anmeldte Virksomheder har, lige saa vel som det er Administrationens Pligt at sørge for, at Virksomhederne bliver anmeldt. Jeg ønsker at pointere, at det er ganske ligegyldigt, om den paagældende Kunde kun i Ny og Næ sælger den paagældende Artikel, eller om det er en Artikel, han sælger til Stadighed. Enhver, der foretager et Salg af en uforarbejdet Artikel, som hører ind under Loven, omfattes af Detailafgiftspligten.

Hartel: Med det Kendskab, jeg efterhaanden har faaet til Forretningsgangen i dette høje Ting, er jeg klar over, at det ikke kan nytte at stille Forslag om Ændringer paa nærværende Tidspunkt. Jeg vil dog sige, at det Bortfald af Hvidtølsbeskatningen, som er gennemført, og som jeg i og for sig ikke har noget imod, vil medføre, at Mineralvandsindustrien, hvis Forhold jeg omtalte ved første Behandling, bliver endnu vanskeligere stillet. Man kunde efter min Mening

ikke gaa nogen bedre Vej til at ødelægge denne Industrigren end den, man er gaaet her, idet man har ladet Afgiften paa Hvidtøl bortfalde og samtidig opretholdt Afgiften paa Mineralvand i fuldt Omfang. Afgiften var i Forvejen for høj, og den bliver dobbelt tung, naar Afgiften paa Hvidtøl ikke længere eksisterer. Det er et saa urimeligt Forhold, at allerede dette Punkt er tilstrækkeligt til, at jeg ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg takker Udvalget for dets Indstilling.

Det er naturligvis meget interessant at høre det ærede Medlem Hr. Ragers Opfattelse vedrørende de indførte Legitimationskort, men jeg maa desværre sige til det ærede Medlem, at hans Opfattelse ikke falder sammen med min. Det er min Opfattelse, og det er den Opfattelse, der vil blive gjort gældende fra Administrationens Side, at det paahviler den, der videresælger til Detailhandleren, i Tvivilstilfælde at konstatere, om den paagældende er forsynet med Legitimationskort eller ej.

Rager: Jeg beklager den Opfattelse, som den højtærede Finansminister har gjort gældende, men jeg tror, at den maa konstateres ved en Dom, for denne Opfattelse kan ikke være rigtig. Det er ikke morsomme Forhold, vore Repræsentanter i Øjeblikket arbejder under, deres Befordringsmidler er dem frataget, og Vanskeligheder har de paa mange Omraader, og saa forlanger man altsaa endda, at den Repræsentant, der kommer ind til en Kunde, skal begynde at forhøre ham, om han har Legitimationskort eller ej. Repræsentanten kan meget vel blive udsat for, at Kunden ikke ønsker at høre paa dette, og han ved i hvert Fald meget vel, at der maaske efter ham kommer en mindre samvittighedsfuld Repræsentant, der ikke spørger.

Er det virkelig Meningen, at man skal indføre det System? Jeg tror det ikke, og jeg vil bestemt bestride, at man med den Tekst, der staar i Lovforslaget i Øjeblikket, vil være i Stand til at føre det igennem. Jeg udtaler ikke dette alene paa Grundlag af mine egne Overvejelser og Anskuelser, men jeg har drøftet Spørgsmaalet med ret indsigtfulde Jurister, der har givet mig fuldkommen Ret i den Opfattelse, jeg i Dag har givet til Kende her.

Finansministeren (V. Buhl): Efter min Opfattelse fremgaar det tilstrækkeligt tyde-